

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (اجتماع امر و نهی)

وجه امتناع اجتماع امر و نهی

جلسه ۲۴۱

استاد نجار زاده

حقیقت معنی اجتماع امر و نهی:

در حقیقت این قول معنایش اجتماع امر و نهی در شیئی واحد نبوده؛ بلکه یا راجع است به اجتماع عنوان مأموریه و منهی عنه در شیئی واحد، بدون اینکه بین امر و نهی اجتماعی صورت گرفته باشد و یا مرجع آن، فقط اجتماع موردی می باشد؛ که در آن، نه بین امر و نهی اجتماعی شده و نه بین مأموریه و منهی عنه جمع گردیده است.

قائلین به امتناع:

کسانی که قائل به امتناع اجتماع امر و نهی هستند باید بگویند:

اولاً: حکم از عنوان به معنوی سرایت نموده.

ثانیاً: تعدد عنوان موجب تعدد معنوی نمی باشد.

زیرا با التزام به این دو امر، دیگر امر و نهی باهم باقی نبوده و نمی توان آنها را متعلق به معنوی که وجودا واحد است دانست؛ زیرا لازمه آن این است که نفس امر و نهی، در شیئی واحد اجتماع کرده باشند که استحاله آن واضح است؛ پس یا تنها امر باقی بوده بدون نهی و یا نهی باقی است بدون امر.

جایگاه بحث اجتماع امر و نهی:

از شرحی که در اطراف محلّ نزاع بیان داشتیم؛ ظاهر می شود که چگونه سزاوار است این مسئله (مسئله اجتماع امر و نهی) را در سلك ملازمات عقلیه غیر مستقلّه قرار دهیم.